

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14 tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 293. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 października 1933 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 października 1933 r. Nr. 84, poz. 615).

Sprostowanie.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

293

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 października 1933 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu.

Na podstawie art. 81 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) oraz art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o reorganizacji prawnopublicznych zakładów

ubezpieczeń w województwach poznańskim i pomorskim (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 811) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się następujące zmiany statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu („Monitor Polski” z 1932 r. Nr. 275, poz. 322):

w § 32 ust. 1 wyrazy „(§ 34, ust. 2)” zmienia się wyrazami „(§ 31, ust. 2)”;

w § 48 ust. 1 p. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„dwóch przedstawicieli Wielkopolskiej i Pomorskiej Izby Rolniczej, po jednym z każdej Izby”,

w § 48 ust. 1 dodaje się na końcu:

„Powołania dokonuje się na czas trwania kadencji Rady z tem, że powołani członkowie Wydziału spełniają swe funkcje aż do dokonania nowego powołania przez następną Radę”.

w § 57 ust. 2 dodaje się na końcu:

„Ograniczenie to nie dotyczy udziału w organach nadzorczych zakładów reasekuracyjnych, których udziały Zakład posiada”.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Pre-

zydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 41 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Państwowy Monopol Spirytusowy będzie wprowadzał do obrotu monopolowe wyroby wódczane oraz spirytus na cele domowo-lecznicze bądź za pośrednictwem własnych zakładów, bądź też za pośrednictwem osób, z którymi zawrze umowy.

2. Ceny monopolowych wyrobów wódczanych oraz spirytusu na cele domowo-lecznicze ustala Minister Skarbu.”;

2) w art. 43 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„W opłacie monopolowej od 1 litra 100% spirytusu na cele konsumpcyjne mieścić się będzie udział na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego w wysokości 14% obowiązującej w każdym czasie opłaty monopolowej (art. 14).”;

3) art. 60 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Na sprzedaż wszelkich napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5% alkoholu, oraz spirytusu na cele domowo-lecznicze, z wyjątkiem, o którym mowa w ustępie następnym, potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej.

2. Hurtowa sprzedaż monopolowych wyrobów wódczanych oraz spirytusu na cele domowo-lecznicze przez osoby, które prowadzić będą tę sprzedaż na mocy umów zawieranych z Państwowym Monopolem Spirytusowym (art. 41 ust. 1), nie wymaga zezwolenia władz skarbowych.

3. Sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji) na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu.

4. Minister Skarbu jest uprawniony do wydawania w drodze rozporządzeń przepisów:

92) ORZECZENIA Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

—oOo—

ZASADY PRAWNE. *)

—ooo—

PRAWO MATERJALNE OGÓLNE.

Zawody wolne.

13) Przewidziana w art. 6 p. b) ustawy o mierzalnych przysięgłych z 15 lipca 1925 poz. 454/1928 Dz. Ust. 10-letnia praca w urzędach państwowych nie obejmuje pracy w urzędach b. państw zaborczych. (Wyrok z 16.IX. 1931 r. L. Rej. 5528/29).

14) Decyzja, dotycząca stwierdzenia, czy osoby, wyszczególnione w art. 6 ust. 2 ustawy z 21 września 1922 poz. 823 Dz. Ust., używały legalnie tytułu inżyniera, nie jest pozostawiona swobodnemu uznaniu władzy. (Wyrok z 6.XI. 1931 r. L. Rej. 2788/29).

*) Powołane w nawiasie przy zasadach prawnych wyroki z motywami zamieszczone są w rocznikach „Zbiornik wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego”.

Roczniki „Zbiornik wyroków” nabywać można w Administracji „Monitora Polskiego”, Warszawa, ul. Królewska 5.

15) Prawo składania egzaminu, przewidzianego w art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 10 czerwca 1927 poz. 476 Dz. Ust., płynie samo przez się z udzielonego na zasadzie art. 14 ust. 2 tegoż rozporządzenia pozwolenia na samodzielne wykonywanie czynności techniczno-dentystycznych. (Wyrok 23.VI. 1932 r. L. Rej. 1951/29).

16) Zasadzenie za sprzeniewierzenie stanowi dostateczną podstawę do zakazu dalszego prowadzenia biura porad prawnych w myśl § 35 niem. ustawy przemysłowej nawet wówczas, gdy sprzeniewierzenie popełnione zostało jeszcze przed rozpoczęciem prowadzenia tegoż biura. (Wyrok z 4.I. 1933 r. L. Rej. 3411/30).

Ochrona znaków przemysłowych.

1) „Tannalbin” nie jest nazwą rodzajową, ani nie stał się znakiem wolnym, zatem nazwa ta nie jest wykluczona od rejestracji jako znak towarowy słowny w myśl art. 110 p. 1) ustawy o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych z 5 lutego 1924 poz. 306 Dz. Ust. (Wyrok z 16.XII. 1927 r. L. Rej. 3506/25).

2) Nazwa „Veronal” nie stała się znakiem wolnym, a zatem nie jest wykluczona od rejestracji jako znak towarowy słowny w myśl art. 110 p. 1) ustawy o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych z 5 lutego 1924 poz. 306 Dz. Ust. (Wyrok z 16.XII. 1927 r. L. Rej. 3646/25).

3) Określenie wynalazku uła pewnej konstrukcji przez słowa „ul polski” nie jest dostatecznym oznaczeniem wynalazku w rozumieniu

art. 31 ustawy z 5 lutego 1924 poz. 306 Dz. Ust. (Wyrok z 9.III. 1928 r. L. Rej. 2005/26).

4) Znak towarowy, zarejestrowany w Niemczech w brzmieniu niemieckim dla towaru, wyrabianego w Niemczech, może doznawać ochrony międzynarodowej związkowej w myśl art. 6 Konwencji Paryskiej z 20 marca 1883 r. (poz. 58/1922 Dz. Ust.) tylko w brzmieniu oryginału, a nie w przekładzie polskim, chociażby przekład ten był również zarejestrowany w Niemczech. (Wyrok z 14.II. 1930 r. L. Rej. 1848/28).

5) Rejestracja znaku towarowego słownego „Piasek” dla środka kosmetycznego, którego składnikiem jest piasek, jest z uwagi na przepis art. 110 p. 1) ustawy z 5 lutego 1924 poz. 306 Dz. Ust., czy też art. 177 lit. a) rozporządzenia Prezydenta R. P. z 22 marca 1928 poz. 384 Dz. Ust. niedopuszczalna. (Wyrok z 11.III. 1931 r. L. Rej. 3700/29).

6) Zarejestrowanie należycie zgłoszonego w Urzędzie Patentowym R. P. znaku towarowego dzielniczowego w osobnym rejestrze znaków dzielnicznych w myśl art. 225 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 22 marca 1928 poz. 384 Dz. Ust. nie jest wymagane do zastosowania postanowień art. 227 tego rozporządzenia. (Wyrok z 13.IV. 1932 r. L. Rej. 1490/30).

7) Ani Wydział Spraw Spornych, ani Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego R. P. nie posiadają charakteru sądów szczególnych przy rozstrzygnięciu sporów o unieważnienie znaków towarowych. (Wyrok z 30.III. 1932 r. L. Rej. 5388/29).

—oOo—